

§§ 36—43

vedtoges ude Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pensioner til fhv. tyske Tjenestemænd og saadannede efterladte i de sønderjydske Landsdele samt om Forsorg for sønderjydske Militærinvalidider.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 7511).

Sagen sættes til Forhandling.

Mads Gram: Der findes i de sønderjydske Landsdele en hel Række af Krigsinvalidider fra den store Verdenskrig, ligesom der selvfølgelig findes en Del Pensionister, baade tidligere Statstjenestemænd og tidligere kommunale Tjenestemænd, som ved Genforeningen modtog Pension eller Rente fra den tyske Stat. Det er klart, at de ogsaa fremtidig maa have en Pension, en Invalidrente, efter at Landet er kommet ind under Danmark, men indtil Forhandlingerne mellem Danmark og Tyskland var afsluttet, kunde Ordningen kun blive foreløbig; nu da Traktaten er afsluttet, maa det fastslaaes ved Lov, hvorledes disse Forhold skal ordnes.

Traktaten bestemmer da ogsaa, at disse Personers Rettigheder skal afgøres efter vedkommende Lands Love, og derfor er det blevet nødvendigt, at der vedtages en Lov om, hvorledes disse sønderjydske Krigsinvalidider og tidligere Embeds- og Bestillingsmænds Pensionsforhold skal ordnes i Fremtiden. Dette er naturligt, og det er tillige heldigt, at Traktaten netop bestemmer, at disse Menneskers Forhold skal ordnes gennem Landets Love, thi derved undgaas, at det andet Land kan blande sig ind i Forholdene, hvad der let kunde medføre Vanskeligheder. Det er godt, at det er overladt til hvert enkelt Land, thi derved fremmes et godt og nabovenligt Forhold. De paagældende Personer, navnlig Pensionisterne, har længe ønsket at faa deres Forhold endeligt ordnet, og det er derfor ønskeligt, at Lovforslaget bliver gennemført snarest. Der er sikkert heller ingen Grund til at foretage større Ændrin-

ger i det, da det jo er bygget over Traktaten og i alt væsentligt maa rette sig efter, hvad man er blevet enig om mellem de to Lande. Dog vil der være enkelte Forhold, som det vil være ønskeligt at faa nærmere oplyst under en kort Udvalgsbehandling. Jeg tænker navnlig paa de Laan og Forskud paa Pensioner, som Staten hidtil har ydet Pensionisterne. I nogle Tilfælde har Pensionisterne modtaget mere i Forskud, end Pensionen efter Lovforslaget vil udgøre, og det vil være dem meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at tilbagebetale det overskydende Beløb. Dernæst er der fra Pensionisternes Side fremsat en Del Ønsker paa forskellige Omraader, hvoraf nogle antagelig vil kunne imødekommes. Der er nævnt, at Pensionisterne hidtil efter tysk Lov har været fritaget for at betale Skat; der er nævnt, at det er ønskeligt, at de helt smaa Pensioner bliver forbedret i Lighed med, hvad der er sket i det øvrige Land ved den fornylig vedtagne Lov, og saadan er der nævnt forskellige andre Forhold, hvor det er muligt og ønskeligt, at Danmark strækker sig noget videre, end det strengt taget er forpligtet til i Henhold til Traktaten. Der er ganske vist i Lovforslagets § 8 givet Ministeren en Bemyndigelse til at lempe paa Forholdene, hvor det er ønskeligt, men jeg mener dog, det er rigtigt, at disse Forhold bliver overvejet nøjere, og at denne Bemyndigelse til Ministeren bliver udformet lidt nærmere under en Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme og skal senere foreslaa det henvist til Udvalgsbehandling.

J. P. Nielsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, og det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg har at knytte til det, efter at den ærede Ordfører for Venstre (Mads Gram) har udtalt at der burde nedsættes et Udvalg. Det vilde være rart at faa oplyst, hvilke Forskud der er udbetalt til Pensionisterne i Sønderjylland. Det er rigtigt, som den højtærede Statsminister sagde, at der er blevet ført Forhandlinger med de sønderjydske Rigsdagsmænd om Udbetaling af et Forskud til Pensionisterne, fordi de sidder meget smaat i det; men det Forskud, som den Gang blev fastsat til at skulle være 250 Kr. om Maaneden, er vist ikke overalt blevet udbetalt, i hvert Fald er der for mig nævnt adskillige Kommuner, hvor man har udbetalt et mindre Beløb. Den højtærede Statsminister sagde, at de, der